

1987 ஏப்ரல் 29]

8. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

(அ) சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

எதுவுமில்லை.

(ஆ) அறிக்கைகள், அறிவிக்கைகள், ஏனைய தாள்கள்.

197. பாசனம் மற்றும் கட்டடங்கள் பற்றிய மானியக் கோரிக்கையின் மீதான மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் அவர்களின் உரை, 1987-88 (தமிழ், ஆங்கிலம்).

198. பொதுப் பணித் (கட்டடப் பிரிவு) துறையின் பணிகள் பற்றிய ஆய்வுரை, 1986-87. (தமிழ், ஆங்கிலம்).

199. பாசனம் மற்றும் நிலத்தடி நீர் பற்றிய சாதனைத் திட்டம், 1986-87. (தமிழ், ஆங்கிலம்).

இணைப்பு 1

(581 ஆம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.)

பாசனம்—கட்டடங்கள் மீதான மானியக் கோரிக்கைகள்—
1987-88.

மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரைகளின் பேரில் இவ்வரசுக்கு கோரிக்கை 36—பாசனம் என்பதன்கீழ் ரூ. 76,33,16,000-க்கு மேற்படாமலும், கோரிக்கை 52—பாசனம் மீதான மூலதனச் செலவு என்பதன்கீழ் ரூ. 65,43,69,000-க்கு மேற்படாமலும், கோரிக்கை 37—பொதுப்பணிகள்—கட்டடங்கள் என்பதன்கீழ் ரூ. 3,49,74,000-க்கு மேற்படாமலும், கோரிக்கை 38—பொதுப்பணிகள்—பணியாளர்கள் அமைப்புக் கருவிகளும், தளவாடங்களும் என்பதன்கீழ் ரூ. 25,81,02,000-க்கு மேற்படாமலும், கோரிக்கை 53—பொதுப் பணிகள்—கட்டடங்கள் மீதான மூலதனச் செலவு என்பதன்கீழ் ரூ. 57,24,15,000-க்கு மேற்படாமலும் தொகை வழங்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1987 ஏப்ரல் 29]

2. தற்போதுள்ள பாசன அமைப்புகளை விரிவாக்குவதற்கும், அவற்றை இயல்பாகப் பராமரிப்பதற்கும் ஆகும் செலவும், வெள்ளம், புயல் காரணமாக ஏற்படும் செப்பனீட்டுச் செலவும் கோரிக்கை 36—பாசனம் என்பதன்கீழ் வழங்கப்படும் மானியத்திலிருந்து ஈடு செய்யப்படும்.

3. புதிய பாசனத் திட்டங்கள், தொழிற்சாலைகளுக்கு நிலத்தடி நீர்வழங்கும் திட்டங்கள் ஆகியவற்றின் செலவு கோரிக்கை 52—பாசனம் மீதான மூலதனச் செலவு என்பதன்கீழ் பெறும் மானியத்திலிருந்து ஈடு செய்யப்படும்.

4. கட்டடங்கள் ரூபாய் ஒரு இலட்சம் வரையிலான பலவகைப் பணிகள் மற்றும் மூலப்பணிகளுக்கும், கட்டடங்களின் கட்டுமானம் மற்றும் மேம்பாடு, தற்போதுள்ள கட்டடங்களின் இயல்பான பராமரிப்பு ஆகியவை போன்ற செப்பனீட்டுப் பணிகளுக்கும் செய்யப்படுகிற நிதி ஒதுக்கீடு கோரிக்கை 37-ன் கீழ் வருகிறது. பொதுப்பணியின்கீழ் வருகின்ற கட்டடங்களின் சொத்து வரி கட்டுவதற்கான செலவும் இக்கோரிக்கையில் அடங்கும்.

5. கோரிக்கை எண் 38—பொதுப்பணித் துறை நிர்வாகம், கருவிகளும், தளவாடங்களும், பணியாளர் அமைப்பின் மொத்தச் செலவு இக்கோரிக்கையின்கீழ் வருகிறது.

6. புதிய கட்டடப் பணிகளுக்கு, தனித்தனியே ஆகும் செலவு ரூபாய் ஒரு லட்சத்துக்கு மேற்படுமாயின் அல்லது தனித் தனியே இந்த அளவுக்கு குறைவாகச் செலவு ஏற்படுவதாயினும், திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக அமைத்து ரூ. 5 லட்சத்துக்குமேல் செலவாகுமாயின், அப்பணிகள் மீதான செலவு, கோரிக்கை—53 என்பதன்கீழ் பெறும் மானியத்திலிருந்து செலவு செய்யப்படும்.

பொதுப்பணித் துறை தமிழக அரசின் முக்கியத் துறைகளுள் ஒன்று. தமிழ்நாட்டின் செழுமைக்கும் வளத்திற்கும் கணிசமான அளவில் உணவு தானியங்கள் பெருக்கத்திற்கும் இத்துறை ஆற்றியிருக்கும் பணி மகத்தானது. விவசாயத்திற்குத் தேவையான சீரான நீர்ப்பாசனம், பொதுமக்களுக்கு தேவையான மருத்துவ மனைக் கட்டடங்கள், அரசு அலுவலகங்கள், குடியிருப்புகள் போன்றவைகள் மற்றும் மக்களுக்கு மிக தேவையான

1987 ஏப்ரல் 29]

குடிநீருக்கான நிலத்தடி நீர் ஆதாரங்களையும், விவசாயத்திற்காக தேவைப்படும் நீர் ஆதாரங்களையும் ஆய்வு செய்து, திட்டங்களைத் தீட்டி, உரிய காலத்தில் அவற்றைச் சீரிய முறையில் செவ்வனே நிறைவேற்றிய பெருமை இத்துறைக்கு உண்டு. நீர் கட்டுப்பாடும், வறட்சி நிலையும் தமிழ்நாட்டை அதிகமாக பாதித்திருந்த ஆண்டுகளில்கூட இத்துறை தன் நிர்வாகத்திறத்தாலும், பயன் அளிக்கக்கூடிய பல திட்டங்களை காலம் தவறாது நிறைவேற்றியமையாலும், முன் யோசனையுடன் கூடி செயல்பட்டதாலும், பல பிரச்சினைகளை வெற்றிகரமாகச் சமாளித்துள்ளது.

தமிழகத்திலுள்ள நீர் ஆதாரங்களை விவசாய பாசனத்திற்கு அநேகமாக முழு அளவில் ஏற்கனவே பயன்படுத்தி விட்டோம். புதிதாக பெரிய அணைக்கட்டுகள் கட்டுவதற்கு இனி வாய்ப்பு இல்லை. எனவே, இப்போதுள்ள பாசனத் திட்டங்களை மேலும் செம்மைப்படுத்தவும், தண்ணீரினை வீணாக்காமல் தடுக்கவும், தண்ணீர் விநியோகத்தை ஒழுங்குபடுத்தவும், பல திட்டங்கள் அமல் படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. மேலும், விவசாயத்திற்கான நீரை சிக்கனமாகப் பயன்படுத்துவது பற்றிய பல ஆராய்ச்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இதைத் தவிர நிலத்தடி நீரைப் பாதுகாக்கவும், ஒரு ஒழுங்குக்கு உட்பட்டு அதனை சீராக பயன்படுத்தவும், முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இதுபோன்ற திட்டங்களுக்கு மாநில, மத்திய அரசுகளின் நிதி உதவி தவிர, அயல்தாட்டு நிறுவனங்களின் நிதி உதவிகளைப் பெறுவதற்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. நீண்டகாலமாக தீர்க்கப்படாமல் உள்ள காவிரி நீர்ப் பிரச்சினை விரைவிலே தீர்க்கப்படுவதற்கு, அதனை ஒரு நடுவர் குழுவிடம் ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று நாம் மத்திய அரசிடம் வலியுறுத்தியுள்ளோம். குடிநீருக்கு மட்டுமாவது மேற்கு நோக்கிப் பாயும் நதிகளிலிருந்து தமிழகத்தின் தென் மாவட்டங்களுக்கு தண்ணீர் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும் என்பதையும் நாம் வலியுறுத்தி வருகின்றோம்.

சென்ற பத்து ஆண்டு காலத்தில் அண்டை மாநிலங்களுடன் தண்ணீர் பற்றிய பல பிரச்சினைகள் தோன்றியும்கூட. கடுமையான நிதி பற்றாக்குறை இருந்தம்கூட, சுமார் 48,000 ஹெக்டேர்

[1987 ஏப்ரல் 29]

நிலத்திற்கு கூடுதல் நீர்ப்பாசன வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. பெரியாறு—வைகைத் திட்டம், ஏரிகளை மேம்படுத்தும் திட்டம் முதலிய பெரிய திட்டங்கள் அயல்நாட்டு உதவியுடன் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. நிலத்தடி நீர்த்துறை மிகுந்த முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளது. பல்வேறு துறைகளுக்கான பல பெரிய, சிறிய கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன. புதிய மாவட்டங்களின் தலைநகருக்கான மூலத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. இதைத் தவிர, பல்வேறு வறட்சி நிவாரணத் திட்டங்களும் இத்துறையினரால் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

பெரிய மற்றும் நடுத்தர பாசனம்:

ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் 1985-86-ல் துவங்கி 1989-90-ல் முடிவடைகிறது. இத்திட்ட காலத்தில் பெரிய மற்றும் நடுத்தர பாசனப் பிரிவிற்கு ரூ. 212 கோடியும், 2,000 ஹெக்டேருக்குக் குறைவான பாசன பகுதியைக் கொண்ட சிறுபாசனத் திட்டங்களுக்காக ரூ. 32.00 கோடியும் முதலீடாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. எனினும் இந்த ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில் பெரிய மற்றும் நடுத்தர பாசனப் பிரிவிற்கு ரூ. 232 கோடியும், சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்கு ரூ. 61.00 கோடியும் தேவைப்படும். இத்திட்ட காலத்தில் 40,000 ஹெக்டேர் நிலங்களுக்கு கூடுதல் பாசன வசதி அளிக்க இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.

1986-87-ல் பெரிய, நடுத்தர மற்றும் 2,000 ஹெக்டேருக்குக் குறைவான பாசன பரப்பைக் கொண்ட சிறுபாசன திட்டங்களுக்கென ரூ. 44.78 கோடி செலவழிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாண்டில் 20,100 ஹெக்டேர் நிலங்களுக்கு கூடுதல் பாசன வசதி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. பெரிய, நடுத்தர மற்றும் 2,000 ஹெக்டேருக்குக் குறைவான பாசன பரப்பைக் கொண்ட சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்கு செலவு செய்திட ரூ. 50.54 கோடி (திருத்திய மதிப்பீட்டில்) ஒதுக்கீடுக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாண்டின் கூடுதல் பாசன வசதிக்கான இலக்கு 20,450 ஹெக்டேராக நிர்ணயிக்கப்பட்டது.

1987-88 ஆம் ஆண்டில் பெரிய மற்றும் நடுத்தர பாசனத் திட்டங்களுக்காக ரூ. 39.57 கோடியும், 2,000 ஹெக்டேருக்குக் குறைவான பாசன பரப்பைக் கொண்ட சிறு பாசனத் திட்டங்

1987 ஏப்ரல் 29]

களுக்காக ரூ. 9.24 கோடியும் முதலீடு செய்யக் கருதப்பட்டுள்ளது. 1987-88 ஆம் ஆண்டில் கூடுதல் பாசன வசதிக்கான இலக்கு 10,000 ஹெக்டேராக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.

பெரிய பாசனத் திட்டங்கள் :

உலக வங்கியின் உதவித் தொகையுடன் 1977-ம் ஆண்டு துவங்கப் பட்ட பெரியார்-வகை நன்னப்படுத்தும் திட்டத்தின் முதல் கட்டப் பணிகள 1984-ம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்களில் முடிக்கப் பட்டது. இத்திட்டத்தின் இரண்டாவது கட்டத்திற்கு ரூ. 56.86 கோடிக்கு அரசு அங்கீகாரம் அளித்து, வேலை துவங்கப்பட்டு நடைபெற்று வருகிறது. இத்திட்டத்திற்கு உலக வங்கியின் உதவித் தொகை 35 மில்லியன் (அமெரிக்கா) டாலராகும். இரண்டாவது கட்டப் பணிகள் மார்ச் 1988-ல் முடிக்க திட்டமிடப் பட்டுள்ளது. 1987-88 ஆம் ஆண்டு வரவுசெலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 14.44 கோடி இத்திட்டத்திற்காக ஒதுக்கீடு செய்ய உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

ரூ. 18.63 கோடி செலவில் கோவை மற்றும் பெரியார் மாவட்டங் களில் 56,660 ஹெக்டேர் நிலம் பயன்பெறும் வகையில் திட்ட மிடப்பட்டுள்ள பரம்பிக்குளம்-ஆழியாறு பாசனப் பகுதி விரிவாக்கத் திட்டப் பணிகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக் கின்றன. இத்திட்டத்தில் மேலும் 14,170 ஹெக்டேர் (35,000 ஏக்கர்) நிலங்களுக்குப் பாசன வசதி அளிக்கும் இத்திட்டத்தின் மூன்றாவது கட்டப் பணிகள் தற்போது நடைபெற்று வருகின்றன. இப்பணிகளுக்கான திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 743.50 இலட்சம்.

தேசிய நீர்வள மேலாண்மைத் திட்டம் :

தற்போது நடைமுறையிலுள்ள பாசனத் திட்டங்களில் நீர்வள மேலாண்மையை மேம்படுத்தி அதனால் மிச்சமாகும் தண்ணீரைக் கொண்டு மேலும் அதிக பரப்பளவில் பாசனம் செய்வதற்காக மத்திய அரசு உலக வங்கி உதவியுடன் திட்டப்பட்டுள்ள தேசிய நீர்வள மேலாண்மைத் திட்டத்தின் கீழ் கீழ்க்கண்டுள்ள திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்ள உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது :—

சாத்தனூர் திட்டம்

கோதையார் திட்டம்

தாமிரபரணி திட்டம்

கம்பம் பள்ளத்தாக்கு திட்டம்

அமராவதி பழைய கால்வாய்களை மேம்படுத்துதல்.

[1987 ஏப்ரல் 29]

இதில் முதல் கட்டமாக சாத்தனூர் திட்டத்துக்கு உலக வங்கி ஒப்புதலளித்துள்ளது.

நடுத்தர மற்றும் சிறு பாசனத் திட்டங்கள் :

வாணியார், வெம்பக்கோட்டை, குள்ளூர்சந்தை, குளகிரி சின்னார், நாகாவதி, தொப்பையார், கேசரிசுவிஹல்லா, ஈச்சம் பாடி மற்றும் திருப்பரப்பு அணைக்கட்டின் வலதுபுறக் கால்வாய் நீட்டிப்புப் பணிகள் ஆகிய திட்டங்களுக்கான பணிகள் நிறைவு பெற்றுவிட்டன. மேலும் எட்டு நடுத்தர பாசனத் திட்டங்கள் மற்றும் ஐந்து சிறுபாசனத் திட்டங்கள் செயலாக்கத்தின் பல்வேறு நிலைகளில் உள்ளன.

தவிர, கீழே குறிப்பிட்டுள்ள 4 சிறு பாசனத் திட்டங்கள் (2,000 ஹெக்டேருக்குக் குறைவான பாசன பரப்பைக் கொண்டவை) நடப்பு ஆண்டில் ஒப்பளிக்கப்பட்டன. அவற்றின் மொத்த மதிப்பீட்டுத் தொகை ரூ. 39.83 கோடியாகும்.

1. மதுராந்தகம் ஏரியிலிருந்து வலதுபுறக் கால்வாய் வெட்டுதல்.

2. சின்னவேடப்பட்டி ஏரித் திட்டம்.

3. சண்முகா நதி ஏரித் திட்டம்.

4. கொடுமுடியார் நீர்த்தேக்கத் திட்டம்.

இவற்றில் கொடுமுடியார் நீர்த்தேக்கத் திட்டம் தவிர மற்ற பணிகள் துவக்கப்பட்டுவிட்டன. கொடுமுடியார் திட்டப் பணிகள் வனத்துறையினருக்குச் சொந்தமான நிலங்களை கையகப்படுத்த வனத்துறையின் ஒப்புதல் கிடைக்காதது காரணமாக அணைப் பகுதியில் கட்டுமான பணிகள் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளன.

கேரள அரசுடன் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டபின் கீழ்க்கண்ட திட்டங்களும் எடுத்துக்கொள்ள உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளன :—

பெரிய திட்டங்கள் :

1. நல்லார் திட்டம்.

2. ஆனமலையார் திட்டம்.

3. மேற்கு நோக்கி பாயும் ஆறுகளைத் திருப்பிவிடும் திட்டம்.

1987 ஏப்ரல் 29]

தற்போதைய பாசன முறைகளை நவீனப்படுத்துதல் :

தமிழ்நாட்டில் நிலப்பரப்பு நீர் ஏறத்தாழ முற்றிலும் பயன்படுத்தப்பட்டுவிட்ட நிலையில் கிடைக்கும் நீரைப் பாதுகாத்து மேலும் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்தும் பொருட்டு கால்வாய்களை லைனிங் செய்தும், நீர்ப்பங்கீட்டை முறைப்படுத்தியும் பழைய பாசன வழிமுறைகளை நவீனப்படுத்தும் திட்டம் அரசினரால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட கருதப்பட்டுள்ளது. உலக வங்கியின் உதவித் தொகையுடன் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட பெரியார்—வைகை பாசனத்தை நவீனப்படுத்தும் திட்டமானது பெரிய திட்டங்களில் ஒன்றாகும்.

தஞ்சாவூர் டெல்டா பாசன வாய்க்கால்கள் நவீனப்படுத்தும் பணிகளும் ஒவ்வொரு கட்டமாக செயலாக்கப்பட்டு வருகின்றது. காவிரி டெல்டா பகுதி முழுவதையும் உலக வங்கி உதவியுடன் நவீனப்படுத்துவதற்காக ரூ. 366.60 கோடி மதிப்பீட்டில் ஒரு திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு 1983 ஆம் ஆண்டு ஒப்புதலுக்காக மத்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டது. முதல் கட்ட பணிகளுக்கு திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 90.20 கோடிக்கு தயாரிக்கப்பட்டு மத்திய நீராணைக் குழுவின் அனுமதிக்காக 1985 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் அனுப்பப்பட்டுள்ளது. இந்த மதிப்பீடு மத்திய அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

இத்திட்டத்தை இறுதி ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்வதற்கு முன்பாக படுகை மாநிலங்களுக்கு இடையிலான நீர்ப் பங்கீட்டுத் தாவாவில் ஒரு உடன்படிக்கை எட்டப்படவேண்டும் என உலக வங்கிக் குழு வலியுறுத்துகிறது. இதனைத் தொடர்ந்து கர்நாடக அரசின் ஒப்புதலைப் பெறுவதற்காக அரசு மட்டத்தில் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறாக திட்டத்தின் இறுதி ஆய்வு, மாநிலங்களுக்கு இடையிலான நதி தீர்த் தாவா முடிவுறாத நிலையில், தாமதப்படுகிறது.

இவை தவிர, கோதையாறு பாசன முறையின் கீழ் ரூ. 444.56 லட்சம் மதிப்பீட்டில் (1) அனந்தனாறு கால்வாய் மற்றும் அதன் கிளைகை கால்வாய்களை சீரமைக்கும் திட்டம் ஒன்றும் (2) திருப் பரப்பு அணைக்கட்டின் வலதுபுறக் கால்வாயை விரிவாக்கம்

[1987 ஏப்ரல் 29]

செய்து கால்வாயின் முழு நீளத்தையும் நவீனப்படுத்தும் திட்டம் ஒன்றும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு பணிகள் முடியும் தருவாயில் உள்ளன. இவற்றால் 2,050 ஹெக்டேர் நிலங்கள் கூடுதல் பாசனம் பெறும்.

வெள்ளக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டங்கள் :

1986-87 ஆம் ஆண்டில் எட்டு வெள்ளக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டங்கள் செயலாக்கப்பட்டு வருகின்றன. 1986-87 ஆம் ஆண்டின் திருத்திய மதிப்பீட்டில் ரூ. 266.92 லட்சம் நடைபெற்று வரும் பணிகளுக்கும், முடிவுபெற்ற பணிகளில் எதிர்பார்க்கப்படும் செலவினங்களுக்கும் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. 1986-87 ஆம் ஆண்டில் மேலும் எதிர்பார்க்கும் செலவினத்தைக் கருத்தில் கொண்டு பணிகளை முடிக்க 1987-88 ஆம் ஆண்டுக்கு ரூ. 2.03 கோடி ஒதுக்கீடு செய்ய உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

கூடுதல் பாசன வளத்தை ஏற்படுத்துதல்:

இருபது அம்சத் திட்டத்தின்கீழ் 1985-86 ஆம் ஆண்டில் 20,000 ஹெக்டேர் நிலங்களுக்கு கூடுதல் பாசன வசதி அளிக்க இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டது. பரம்பிக்குளம்-ஆழியார் பாசனப் பகுதி விரிவாக்க திட்டத்தின் பாசன பரப்பில் ஒரு பகுதியும், தொப்பையார் நீர்த்தேக்கத் திட்டத்தின் பாசன பரப்பில் ஒரு பகுதியும், நொய்யல், சித்தமல்லி நீர்த்தேக்கத் திட்டங்களின் பாசனப் பரப்பு முழுமையாகவும் மொத்தம் 20,100 ஹெக்டேர் நிலங்கள் பாசன வசதி பெற்றன.

1986-87 ஆம் ஆண்டில் 20,450 ஹெக்டேர் நிலங்களுக்கு கூடுதல் பாசன வசதி அளிக்க இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. 1987-88-ம் ஆண்டில் அதாவது ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் மூன்றாவது ஆண்டில், 10,000 ஹெக்டேர் நிலங்களுக்குக் கூடுதல் பாசன வசதி இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.

சென்னை பெருநகருக்கு கிருஷ்ணா நதி குடிநீர் வழங்கும் திட்டம் :

சென்னை நகரின் குடிநீர்த் தேவைகளுக்கென கிருஷ்ணா நதியிலிருந்து 15 டி.எம்.சி. தண்ணீரை சென்னை நகருக்கு திருப்புவது கிருஷ்ணா குடிநீர் வழங்கும் திட்டமாகும்.

1987 ஏப்ரல் 29]

ஆந்திர மாநில எல்லைக்குள் பாசன வசதியளிக்கவும் சென்னை நகருக்கு குடிநீர் வழங்கவும் ஒருங்கிணைந்த திட்டமாக செயல்முறைப்படுத்த 18—4—1983 அன்று ஆந்திரப் பிரதேச மற்றும் தமிழ்நாடு முதல் அமைச்சர்களுக்குள் ஓர் ஒப்பந்தம் கையொப்பமிடப்பட்டது.

தமிழ்நாடு எல்லையிலிருந்து பூண்டி நீர்த்தேக்கம் வரை 24 கி.மீ. நீளமுள்ள கால்வாய் பணிகள் காப்புக்காடு அல்லாத பகுதிகளில் துவக்கப்பட்டு நடந்து வருகின்றன. காப்புக்காட்டுப் பகுதியில் வெட்டப்பட வேண்டிய எஞ்சியுள்ள 1.25 கி.மீ. நீள கால்வாய் பகுதிக்கு வனப்பகுதியிலிருந்து விலக்கு அளிக்க இந்திய அரசின் ஒப்புதல் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 37 குறுக்கு கட்டுமான பணிகளில் 18 வேலைகள் முடிக்கப்பட்டன. மீதி 19 குறுக்கு கட்டுமான வேலைகளில், பணி மேற்கொள்ளப்பட்டு நடைபெற்று வருகின்றது.

பூண்டி நீர்த்தேக்கத்தின் கரைகளை உயர்த்துவதற்கு தேவையான நிலங்களை கையகப்படுத்தும் வேலைகள் துவக்கப்பட்டு முடிவுறும் தருவாயில் உள்ளன.

இத்திட்டத்தில் இவ்வருடத்திய வரவுசெலவு நிதி ஒதுக்கீடு ரூ. 173.92 இலட்சங்கள். இத்திட்டத்தின் மண் தோண்டும் வேலையில் 45.75 விழுக்காடும், கான்கிரீட் கட்டைகள் தயார் செய்யும் வேலையில் 44.56 விழுக்காடும், படுகைக்கு காரை பூசும் வேலையில் 17.67 விழுக்காடும், கரைக்கு காரை பூசும் பணி 9.27 விழுக்காடும் முடிக்கப்பட்டுள்ளது. 1986-87-ல் மொத்தம் ரூ. 191.38 இலட்சம் செலவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இதுவரை இத்திட்டத்திற்கு செலவிடப்பட்ட மொத்த தொகை சுமார் ரூ. 8.60 கோடிகள்.

கிருஷ்ணா குடிநீர்த் திட்டம் நிறைவுற்றால், சென்னை நகரின் குடிநீர் வளம் தற்போதைய 67 எல்.பி.சி.டி-யிலிருந்து கி.பி. 2000 ஆம் ஆண்டில் எதிர்பார்க்கப்படும் ஏழு மில்லியன் மக்கள் தொகைக்கு 145 எல்.பி.சி.டி.யாக உயரும்.

காவிரி நீர்ப் பிரச்சினை:

23—11—1985 அன்று தமிழக முதல்வருக்கும் கர்நாடக முதல்வருக்குமிடையே சென்னையில் இருதரப்புப் பேச்சு வார்த்தைகள் நடைபெற்றன. மத்திய நீர்வளத் துறை அமைச்சர்

[1987 ஏப்ரல் 29]

அவர்கள் 16—6—1986-ல் பெங்களூரில் படுகை மாநில முதலமைச்சர்களின் கூட்டம் ஒன்றைக் கூட்டினார். இக்கூட்டத்தில் கடந்த 16 ஆண்டுகளாக இப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள் அனைத்தும் பயனளிக்கவில்லை என்றும், எனவே 1956 ஆம் ஆண்டு பன்மாநில நீர்தாவாச் சட்டத்தின்படி, இப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண ஒரு நடுவர் மன்றம் அமைக்க, விரைவில் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும்படி மத்திய அமைச்சர் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டார். இதைத் தொடர்ந்து 6—7—1986 அன்று தமிழக அரசிடமிருந்து மத்திய நீர்வளத்துறைக்கு ஒரு கடிதம் அனுப்பப்பட்டது. இக்கோரிக்கையின் மேல் நடவடிக்கை எடுத்து நடுவர் மன்றம் விரைவில் அமைக்கும்படி பாரதப் பிரதமரும் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளார். முதல்வர் அவர்கள் பாரதப் பிரதமரிடம் இது குறித்து நேரடியாக 1986 அக்டோபர் திங்களிலும், 1987 பிப்ரவரி திங்களிலும் நினைவூட்டியுள்ளார்.

மேற்கு நோக்கிப் பாயும் ஆறுகளை திசை திருப்பதல் :

மத்திய அரசால் அமைக்கப்பட்ட தொழில் துட்பக் குழுவின் பரிந்துரைகளின்படி, தமிழ்நாட்டின் வறண்ட பகுதிகளுக்கு நீர்ப் பாசனம் மற்றும் குடிநீர் தேவைகளுக்காக, கேரளத்தில் மேற்கு நோக்கிப் பாயும் சில ஆறுகளின் உபரி நீரைத் திருப்பி விடுவது பற்றிப் பேச்சு வார்த்தை நடத்த, தமிழக முதல்வர் கேரள முதல்வருக்கு 1982-ல் கடிதம் எழுதினார்.

இது குறித்து தமிழகத் தலைமைச் செயலர் கேரளத் தலைமைச் செயலருடன் ஜூன் 1986-ல் பேச்சு வார்த்தை நடத்தினார். இது தொடர்பாக தக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படுகிறது. அண்மையில் 9—3—1987 அன்று மத்திய நீர்வள அமைச்சர் சென்னையில் மத்திய நீர்வளக் குழுவின் ஒப்புதலுக்காக நிலுவையிலுள்ள திட்டங்கள் பற்றிய கலந்துரையாடலின்போது, மேற்கு நோக்கிப் பாயும் நதிகளை திசை திருப்பி தமிழகத்திற்கு விடுவது குறித்து விவாதிக்க சம்பந்தப்பட்ட முதல்வர்களின் கூட்டம் ஒன்றை தாம் கூட்டுவதாக உறுதியளித்துள்ளார்.

தேசிய நெடுநோக்குத் திட்டம் :

தேசிய நெடுநோக்குத் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியான தீபகற்ப நதிகளின் வளர்ச்சித் திட்டத்திற்கான ஆய்வுப் பணிகளை தேசிய நீர் வளர்ச்சிக் குழு முதற்கட்டமாக மேற்கொண்டுள்ளது.

1987 ஏப்ரல் 29]

டிசம்பர் 1986-ல் நடந்த 5-வது கூட்டத்தில் மேற்கு நோக்கிப் பாயும் ஆறுகளின் உபரிநீரைத் திருப்புவது பற்றிய ஆய்வுப் பணிகளை 7-வது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திற்குள் முடிக்க வேண்டும் எனவும், இதற்குத் தேவையான நிதி வசதி அளிக்கப் படவேண்டும் எனவும் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது.

பருவ நிலைகள், 1986-87.

1986-87 ஆம் ஆண்டு தென்மேற்கு பருவமழை காவிரியின் மேல் நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதியிலும், பெரியார், தாமிரபரணி, கோதையாறு, பரம்பிக்குளம்-ஆழியாறு ஆகிய நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதியிலும் சராசரிக்கும் குறைவாக இருந்தது. தென்மேற்கு பருவ காலத்தில் மேட்டூர் நீர்த் தேக்கத்தில் நீர் வரத்து சராசரியைவிட 50 விழுக்காடு குறைவாக இருந்தது. பவானிசாகர், சாத்தனூர், பேச்சிப்பாறை, பெருஞ்சாணி, பெரியாறு ஆகிய நீர்த்தேக்கங்களில் நீர்வரத்து சராசரியைவிட 50 முதல் 75 விழுக்காடு வரை குறைவாக இருந்தது. அமராவதி நீர்த்தேக்கம் ஆகஸ்டு 1986-லும், கிருஷ்ணகிரி நீர்த்தேக்கம் செப்டம்பர் 1986-லும், சாத்தனூர் நீர்த்தேக்கம் நவம்பர் 1986-லும் வழிந்தோடியது. இந்த ஆண்டு மேட்டூர் நீர்த்தேக்கத்தில் அடையப்பெற்ற மிக அதிகமான கொள்ளளவு, அதன் முழுக் கொள்ளளவான 93.47 டி.எம்.சி.-யில் 2/3 பங்கே ஆகும். பரம்பிக்குளம்-ஆழியாறு நீர்த் தேக்கங்களின் கொள்ளளவும் 65 விழுக்காடு வரை இருந்தாலும் மற்ற பல நீர்த்தேக்கங்களின் கொள்ளளவு 50 விழுக்காடு வரை கூட நிரம்பவில்லை.

மேட்டூர் நீர்த்தேக்கத்தில் வழக்கமாக திறக்கவேண்டிய தேதியான ஜூன் 12 அன்று கொள்ளளவு 4.9 டி.எம்.சி.யே இருந்ததால் பாசனத்திற்காக 21-8-1986 அன்றுதான் திறக்கப்பட்டது. மேட்டூர் நீர்த்தேக்கம் கட்டப்பட்ட நாளிலிருந்து பாசனத் திற்காக திறக்கப்படும் தேதி நீண்ட நாட்களுக்கு ஒத்திவைக்கப் பட்டது இந்த ஆண்டே ஆகும். மிகத் தாமதமாக பாசனத்திற்காக திறக்கப்பட்டதால் குறுவைப் பயிர் கைவிடப்பட்டது. அதற்கு பதிலாக 11.5 இலட்சம் ஏக்கரில் ஒரு போக பயிர் மட்டும் பயிரிடப்பட்டது. முறைப்பாசனம் ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. டெல்டா பகுதியில் அக்டோபர், நவம்பர் மற்றும் டிசம்பர் முதல் பகுதியில் பெய்த மழையினால் மேட்டூர்

[1987 ஏப்ரல் 29]

நீர்த்தேக்கத்தில் ஓரளவிற்கு நீர் சேமிக்க முடிந்தது. 1987 சனவரி திங்களிலும், பிப்ரவரி திங்களிலும் 5 டி.எம்.சி. தண்ணீர் வீதம் கர்நாடகத்திலிருந்து காவேரியில் திறந்து விடப்பட்டது. மார்ச்சு திங்களில் 3 டி.எம்.சி. தண்ணீர் திறந்து விடப்பட்டது. வறட்சி நிலைமையைக் கருத்தில் கொண்டு மேட்டூர் நீர்த்தேக்கத்தின் கீழுள்ள மேட்டூர் கால்வாய்கள், புதிய கட்டளை மேல் மட்டக் கால்வாய், புள்ளம்பாடிக் கால்வாய்களுக்கு பாசனத் திற்காக 5—10—1986 முதல் தண்ணீர் அனுப்பப்பட்டது (வழக்கமாக திறக்கப்படும் தேதி ஆகஸ்டு 1).

பவானிசாகர் பிரதான கால்வாய் முதல்முறை பாசனத் திற்காக 7—8—1986 அன்று திறக்கப்பட்டது. நீர்த்தேக்கத்தில் குறைவான கொள்ளளவே இருந்ததால் முறைப் பாசனம் அமுல்படுத்தப்பட்டது. பவானிசாகர் நீர்த்தேக்கத்தில் இருக்கும் கொள்ளளவை ஈடு செய்வதற்காக மின் நீர்த்தேக்கத்திலிருந்து 1.5 டி.எம்.சி. தண்ணீர் அளிக்கப்பட்டது. பயிரிடப்பட்ட பயிர்களைக் காப்பதற்காக பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் அளிப்பது நீட்டிக்கப்பட்டது. 26—1—1987 வரை தண்ணீர் விட்டுவிட்டு அனுப்பப்பட்டது. இப்போது இருக்கும் நிலையில் பவானி பிரதான வாய்க்கால் இரண்டாம் முறை சாகுபடிக்காக திறக்க இயலாது.

அமராவதி நீர்த்தேக்கம், பெரியாறு—வைகை நீர்த்தேக்கம், பாபநாசம் நீர்த்தேக்கம் ஆகியவற்றின் கீழுள்ள பாசனத்திற்கும் தண்ணீர் அனுப்புவதில் சிரமங்கள் ஏற்பட்டன. ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே முறைப்பாசனம் அமுல்படுத்தப்பட்டு இருக்கும் தண்ணீர் பாசனத்திற்காக பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

அமராவதி நீர்த்தேக்கம் பாசனத்திற்காக 15—8—1986 அன்று திறக்கப்பட்டது. நீர்த்தேக்கத்தில் கொள்ளளவு மிகவும் குறைவாக இருப்பதால் தண்ணீர் பாசனத்திற்காக 31—1—1987 வரை தான் கொடுக்க முடிந்தது.

பெரியாறு நீர்த்தேக்கத்தின் கொள்ளளவும், வைகை நீர்த்தேக்கத்தில் உள்ள பெரியாறு நீர் வரவு வைப்பும் மோசமாக இருந்ததால் பெரியாறு பிரதான கால்வாய் திறக்கப்பட வேண்டிய தேதியான 1—5—1986 அன்று இருபோக பாசனத் திற்காக திறக்கப்படவில்லை. 15—8—1986 அன்று ஒருபோக

1987 ஏப்ரல் 29]

பாசனத்திற்காகவும் திறக்கப்படவில்லை. பெரியாறு பிரதான கால்வாய் ஒருபோக பாசனத்திற்காக 1—9—1986 முதல் திறந்து விடப்பட்டது. நீர்த்தேக்கத்தின் கொள்ளளவு மோசமாக இருந்ததால் தண்ணீர் 5—1—1987 வரைதான் அனுப்ப முடிந்தது.

தாமிரபரணி ஆற்றின் கீழ் கடைசியில் உள்ள அணைக்கட்டின் கீழுள்ள 10,000 ஏக்கரில் 1—4—1986 முதல் 1—8—1986 வரை 'அட்வான்ஸ் கார்' பயிரிட அனுமதி அளிக்கப்பட்டது. மேலும் முதல் ஏழு கால்வாய்களின் கீழ் 40,000 ஏக்கரில் 30—6—1986 முதல் 'கார் பயிர்' பயிரிடுவதற்காக படிப்படியாக அனுமதி அளிக்கப்பட்டது. (மொத்தம் பதினொன்று கால்வாய்கள்) பாபநாசம் நீர்த்தேக்கத்தின் கொள்ளளவை அவ்வப்போது பரிசீலனை செய்யப்பட்டு 18—11—1986 முதல் 'பிசானம் பயிருக்காக' தண்ணீர் அளிக்கப்பட்டது.

மணிமுத்தாறு பிரதான கால்வாயின் முதல் பகுதியில் உள்ள குளங்கள் பாசனம் பெறுவதற்காக 23—1—1987 முதல் திறந்து விடப்பட்டது.

பேச்சிப்பாறை-பெருஞ்சாணி நீர்த்தேக்கங்களில் கொள்ளளவு மிகவும் குறைவானதாக இருந்ததால் கோதையாறு, பட்டணங்கால் திட்டங்கள் பாசனத்திற்காக திறக்கப்படவில்லை. பயிரிடப்பட்டுள்ள பயிர்களை பாதுகாப்பதற்கு மட்டும் தண்ணீர் அனுப்பப்படுகிறது.

கிருஷ்ணகிரி நீர்த்தேக்கம் பாசனத்திற்காக 7—11—1986 முதல் திறக்கப்பட்டது.

சாத்தனூர் வலது கரை கால்வாய் பாசனத்திற்காக 9—10—1986 அன்று திறக்கப்பட்டது. சாத்தனூர் இடது கரை கால்வாய் 5—12—1986 அன்று திறக்கப்பட்டது.

பரம்பிக்குளம்-ஆழியாறு திட்டத்தின் கீழ் பரம்பிக்குளம் பிரதான கால்வாய் இரண்டாம் பகுதி பாசனத்திற்காக 29—8—1986 அன்று திறக்கப்பட்டது. 22—1—1987 முதல் 15 நாட்களுக்கு நீட்டிப்பு செய்து தண்ணீர் வழங்க அனுமதிக்கப்பட்டது. 15—9—1986 அன்று பாசனத்திற்காக சேதுமடைக் கால்வாய், வேட்டைக்காரன்புதூர் கால்வாய் 'பி' பிரிவு,

[1987 ஏப்ரல் 29]

பொள்ளாச்சி கால்வாய் 'ஏ' பிரிவு ஆகியவைகள் திறக்கப்பட்டு 28—1—1987 முதல் 15 நாட்களுக்கு தண்ணீர் நீடிப்பு செய்யப் பட்டது.

கோயம்புத்தூர், தர்மபுரி மாவட்டங்களைத் தவிர மற்ற மாவட்டங்களில் வடகிழக்கு பருவமழை இயல்பைவிட குறைவாக இருந்தது.

வடகிழக்கு பருவ மழையை நம்பியுள்ள சில சிறிய நீர்த் தேக்கங்கள் பாசனத்திற்காக திறந்துவிடப்பட முடியவில்லை.

சிறு பாசனம்.

1. சிறப்பு சிறுபாசனம் :

1986-87 ஆம் ஆண்டில் சிறப்பு சிறுபாசனத்திற்காக ரூ. 218.73 இலட்சமும், தூர்வாரி புனரமைக்கும் பணிக்கு அடையாள தொகையாக ரூ. 0.01 இலட்சமும் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப் பட்டுள்ளது. 13 பணிகள் 1986-87 ஆம் ஆண்டில் முடிக்க இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இப்பணிகள் முடிவடையும்போது 1,550 ஹெக்டேர் நிலங்கள் கட்டுதலாகப் பாசன வசதி பெறும் 29 பணிகள் பல்வேறு கட்டங்களில் முன்னேற்ற நிலையில் உள்ளன.

1987-88 ஆம் ஆண்டில் சிறப்பு சிறு பாசன திட்டத்திற்கு ரூ. 250 இலட்சம் செலவிட கருத்துரு தயார் செய்யப்பட்டுள்ளது. 1987-88 ஆம் ஆண்டில் 15 பணிகள் முடிக்கவும் 1,200 ஹெக்டேர் கட்டுதல் நிலங்களுக்கு பாசன வசதி கிடைக்கவும் திட்டமிடப் பட்டுள்ளது.

2. ஐரோப்பிய பொருளாதாரக் குழுவின் உதவியுடன் ஏரிப்பாசன புத்தாக்க திட்டம் :

ஐரோப்பிய பொருளாதாரக் குழுவின் உதவியுடன், 200 ஹெக்டேருக்கு குறைவான ஆயக்கட்டுடைய, மழைநீரை எதிர் பார்த்துச் செயல்படும் 150 ஏரிகளை நவீனப்படுத்தும் ஒரு திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. ஐரோப்பிய பொருளாதாரக் குழுவிடமிருந்து இத்திட்டத்திற்கு 25 மில்லியன் இ.சி.யூ. (சுமார் 27.60 கோடி ரூபாய்) உதவியாக கிடைக்கும். இத் திட்டத்தில் மாநில அரசின் செலவு 16.30 மில்லியன் இ.சி.யூ. (சுமார் ரூ. 17.99 கோடி) ஆகும். இந்தத் திட்டம் செங்கல்பட்டு,

1987 ஏப்ரல் 29]

வட ஆற்காடு, தென்னாற்காடு, புதுக்கோட்டை, பசும்பொன்முத்து ராமலிங்கம், இராமநாதபுரம் மற்றும் காமராஜர் மாவட்டங்களில் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. 1986-87 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 903.90 இலட்சம் செலவில், 44 வேலைகள் செய்து முடிக்க இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் கூடுதலாக 931.04 ஹெக்டேர் நிலங்கள் பாசன வசதி பெறும். 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்காக ரூ. 800.19 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

3. தீவிரப்படுத்தப்பட்ட சிறுபாசனத் திட்டம்:

40 ஹெக்டேருக்கு மேற்பட்ட நிலங்களுக்கு பாசன வசதி அளிக்கக்கூடிய நீர் நிலைகளைப் பராமரிக்கும் பொதுப்பை பொதுப்பணித் துறை மேற்கொள்ளுகிறது. 40 ஹெக்டேருக்கு குறைவான ஆயக்கட்டு உள்ள ஏரிகள், தற்போது ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பராமரிப்பில் உள்ளன. அவற்றைத் தரப்படுத்தும் பணியை பொதுப்பணித் துறை மேற்கொள்ளுகிறது. அதேபோல் முன்னாள் ஜமீனைச் சார்ந்த ஏரிகளையும் பொதுப்பணித் துறை தரப்படுத்துகிறது.

1987-88 ஆம் ஆண்டில் பொதுப்பணித் துறை ஏரிகளுக்கு ரூ. 70 இலட்சமும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு ரூ. 20 இலட்சமும், முன்னாள் ஜமீன் ஏரிகளுக்கு ரூ. 90 இலட்சமும் செலவிட கருத்துரு தயார் செய்யப்பட்டுள்ளது.

4. ஊரக நிலமற்றோர் வேலைவாய்ப்பு உறுதித் திட்டம்:

“ஊரக நிலமற்றோர் வேலை வாய்ப்பு உறுதித் திட்டம்”— நிலமற்றோருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கவும், நிலையான பாசன உடைமைகளை உருவாக்கவும் நோக்கமாக கொண்டதாகும்.

பொதுப்பணித் துறை, இத்திட்டத்தின் மூலம், புதிய குளங்கள் அமைத்தல், குட்டைகள் அமைத்தல், அணைகள் கட்டுதல், வாய்க்கால்களை திருத்தியமைத்தல், நீர்ப்பாசன ஆதாரங்களைச் சீரமைத்தல் போன்ற வேலைகளை எடுத்து செயல்படுத்தி வருகிறது. மைய அரசின் நிதியுதவியுடன் இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்படுகிறது.

[1987 ஏப்ரல் 29]

1986-87 ஆம் ஆண்டில் 11,994 ஹெக்டேர் நிலங்கள் பாசன வசதியும், 25,005 ஹெக்டேர் நிலங்கள் பாசன உறுதியும் பெறுகின்றன.

1987-88 ஆம் ஆண்டில் சமார் 10 கோடி மதிப்புள்ள வேலைகளை செயல்படுத்தவும், அதனால் 57.56 இலட்சம் மனித நாட்களுக்கு நிலமற்றோர்க்கு வேலை வாய்ப்பினை அளிக்கவும், 1,822 ஹெக்டேர் நிலங்களுக்கு பாசன வசதியும், 5,183 ஹெக்டேர் நிலங்களுக்கு பாசன உறுதியும் அளிக்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

தமிழகத்தில் நிலநீர் ஆய்வு.

நிலத்தடி நீர் வளத்தை அதிக அளவில் உபயோகப்படுத்தி வரும் மாநிலங்களில் தமிழகமும் ஒன்றாகும். ஏறத்தாழ 10.88 இலட்சம் கிணறுகள் 31-10-1986 வரை மின் விசை வசதியளிக்கப்பட்டுள்ளன. நாட்டில் உள்ள மின்விசையளிக்கப்பட்ட கிணறுகளின் எண்ணிக்கையில் தமிழகம் முதலிடம் வகிக்கிறது.

50 ஆண்டுகளின் சராசரி மழையளவுப்படி தமிழகத்தில் சராசரி ஆண்டு மழையளவு 1063.00 மில்லி மீட்டராகும். இந்த மழையானது வடகிழக்குப் பருவக் காற்றினாலும் (அக்டோபர் முதல் டிசம்பர் வரை) மற்றும் தென்மேற்குப் பருவக் காற்றினாலும் (ஜூன் முதல் செப்டம்பர் வரை) பெறப்படுகின்றது.

இந்திய துணைக்கண்டத்தின் ஒரு பகுதியான தமிழகம் 73 விழுக்காடுகள் கடினப்பாறைப் பகுதிகளை உள்ளடக்கியுள்ளது. மீதமுள்ள 27 விழுக்காடுகள் படிவுப்பாறைகளாகக் கடலோரப் பகுதிகளில் காணப்படுகின்றது. இப்படிவுப்பாறைப் பகுதிகளில் நிலநீர் வளத்திற்கு அதிக அளவில் வாய்ப்பிருக்கின்றது. நிலநீர் பெருக்கத்திற்கு அறிவியல் ரீதியான நிலநீர் ஆய்வு இம்மாநிலத்திற்கு அந்யாவசியமாகத் தேவைப்படுகிறது.

பொதுப்பணித் துறை 1965 ஆம் ஆண்டு நிலநீர் ஆய்வினை மேற்கொண்டது. பின்னர் ஐக்கிய நாடுகளின் வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் கீழ்க்கண்ட பகுதிகளில் ஆற்றுப்படுகை வாரியான நிலநீர் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது.

1. கொரட்டலையாறு மற்றும் ஆரணியாற்றுப்படுகை.
2. பாலாற்றுப் படுகையின் ஒரு பகுதி.
3. நெய்வேலிப் பகுதி.
4. காவிரி வடிநிலப் பகுதி.

1987 ஏப்ரல் 29]

முன்பு மேலோட்டமாக நிலநீர் ஆய்வு செய்யப்பட்ட பகுதிகளில் தற்பொழுது இந்த நிலநீர்த் துறையானது துண்ணிய அளவில் கிராமவாரியான நிலநீர் ஆய்வை மேற்கொண்டு வருகின்றது. இந்துண்ணிய ஆய்வு ஆரம்பத்தில் நிலநீர் பெருவாரியாக எடுக்கப்பட்ட ஒன்றியங்களில் முடிக்கப்பட்டு மற்ற பகுதிகளிலும் தொடர்ந்து நடத்தப்பட்டு வருகின்றது.

நிலத்தடி நீர் வளம் ஆற்று துணைப்படுகை வாரியாக கணக்கிடப்பட்டு இருப்பில் உள்ள வளத்தை ஆற்று துணைப் படுகைகளில் அமைந்துள்ள கிராமங்களுக்கு சிறுபாசன திட்டங்களுக்காக பங்கிட்டு ஒதுக்கப்படுகிறது.

தமிழ்நாட்டில் மொத்தம் 378 ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. முதல் மதிப்பீட்டின்படி 180 ஒன்றியங்கள் அதிக அளவில் நிலத்தடி நீரை எடுத்து உபயோகப்படுத்திய ஒன்றியங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தொடர்ந்து ஆராய்ச்சிக் குழுவின் அளவீட்டின்படி நிலத்தடி நீர் திரும்பவும் மதிப்பிடப்பட்டது. இதன்படி 80 ஒன்றியங்கள் கருமை நிற ஒன்றியங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன (அதாவது 80 விழுக்காடுக்கு மேல் நிலத்தடி நீரை எடுக்கும் ஒன்றியங்கள்). 113 ஒன்றியங்கள் சாம்பல் நிற ஒன்றியங்களாகவும் (அதாவது 60 விழுக்காடுக்கு மேலும் 80 விழுக்காடுக்குள்ளும் நிலத்தடி நீரை எடுத்தல்). மீதம் உள்ள ஒன்றியங்கள் வெள்ளை நிற ஒன்றியங்களாகவும் (அதாவது 60 விழுக்காடுக்குள் நிலத்தடி நீரை எடுத்தல்) பிரிக்கப் ப்டிருக்கின்றன.

தற்பொழுது 18 ஒன்றியங்கள் மட்டும் கருமை நிறப் பகுதிகளாக இருக்கின்றன. மேற்கொண்டு ஆய்வு நடத்தப்பட்டு வருகிறது.

இவைகள் தவிர கீழ்க்கண்ட தனி ஆய்வுகள் இத்துறையின் கீழ் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

1. தூய்மைக்கேடு ஆய்வு :

நிலநீரின் தூய்மைக் கேடு, அதற்குரிய காரணம், இவைகளைக் கண்டறிவதற்காக உட ஆற்காடு மற்றும் செங்கல்பட்டு மாவட்டங்களை உள்ளடக்கிய பாலார் ஆற்றுப் படுகையில் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வின் மூலம் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகள் கண்டறியப்படுகின்றன. இது போன்ற ஆய்வுகள் மாநிலத்தில் உள்ள ஏனைய ஆற்றுப் பகுதிகளிலும் தமிழகம் முழுவதும் மேற்கொள்ளப்பட இருக்கிறது.

[1987 ஏப்ரல் 29]

2. நிலநீர் மற்றும் மேற்பரப்பு நீர் இணைந்து செயல்படும் திட்டம்:

நிலநீர் மற்றும் மேற்பரப்பு நீர் இரண்டையும் இணைத்து செயல்படுத்தலாம் ஒரு முன்னோடித் திட்டம், தர்மபுரி மாவட்டம் ரெஷ்னகிரி நீர்த் தேக்கத் திட்டப் பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. இந்த ஆய்வு மூலம் நல்ல பலன்கள் அறியப்படுகின்றன. இதுபோன்ற ஆய்வு தென் ஆற்காடு, திருநெல்வேலி மற்றும் கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களில் மேற்கொள்ள நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

3. செயற்கை முறை நீர்ப் பெருக்கம்:

நிலநீர் அதிகம் எடுக்கப்படுவதால் நீர்மட்டம் தாழ்ந்துள்ள நீர்த் தாங்கிகளை வினாக ஓடும் நீர் அல்லது தேவைக்கு மேலாக உள்ள நீரைக் கொண்டு செயற்கை முறை நீர்ப் பெருக்கம் ஏற்படுத்தப் பயன்படுகின்றது. மாநிலத்தில் நான்கில் மூன்று பங்கு கடினப் பாறைகளால் அமைந்துள்ளது. நிலநீரின் சேர்க்கை உபயோகத்திற்கு மேல் உள்ளதால் இதைக் கவனத்தில் கொண்டு செயற்கை முறை நீர் பெருக்கும் திட்டம் வட ஆற்காடு, தென்னாற்காடு மற்றும் திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் மேற்கொள்வதற்கு திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

இருப்பிலும் கசிவு நீர்க்குட்டைகளில் ஏற்படும் நிலநீர் ஊற்று வளத்தினைக் கண்டறிவதற்காக ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் குறைந்தது இரண்டு கசிவு நீர்க்குட்டைகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு ஆய்வுகள் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இவ்வாறு சுமார் 36 கசிவு நீர்க்குட்டைகள் ஆய்வுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. இவைகளின் ஆய்வு முன்னேற்றத்தில் இருக்கிறது.

4. ஆலோசனைப் பணி:

பொதுப் பணித் துறையின் நிலநீர்ப் பிரிவில், நிலநீர் ஆலோசனைப் பணியின் கீழ் கிணறுகள் வெட்டவும், துளைக் கிணறுகள் அமைக்கவும் மற்றும் கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும் நிலப் பெளதிக அபிவின மூலம் சாதகமான இடங்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இந்த ஆலோசனைப் பணிக்கு நல்ல வரவேற்பு உள்ளது. இதனால் பெருவாரியான விவசாயிகள் பயனடைகின்றனர். இந்த நிலநீர் ஆலோசனைப் பணி குறைந்த செலவில் நடத்தப்படுகின்றது. இந்தப் பணி வரும் ஆண்டுகளில் பெருமளவில் மேற்கொள்ளப்படும்.

1987 ஏப்ரல் 29]

5. கடல் நீர் உட்புகுதல் கண்காணிப்பு :

இத்துறை பம்பாய் பாபா அணுமின் நிலைய ஆராய்ச்சி மையத்துடன் இணைந்து சென்னை மீஞ்சூர் கடலோரப் பகுதிகளில் கடல்நீர் உட்புகும் நிலைமையை ஆராய்ந்து வருகிறது. இதில் தொடர்ந்து நீர்மட்ட ஏற்றத்தாழ்வுகள் மற்றும் நிலநீர்ப் பகுப்பு ஆய்வுகள் நடத்தப்படுகின்றன. தற்பொழுது பாபா அணுமின் ஆராய்ச்சி மையம் இப்பகுதியில் நீர் மாதிரிகளைச் சேகரித்து ஐசோடோப் ஆய்வு நடத்தி வருகின்றது.

6. நீர் ஆய்வு நிறுவனம் :

தமிழ் நாட்டிலுள்ள எல்லா ஆற்றுப் படுகைகளின் நீர் உள்ளாற்றலை கணித்து மதிப்பிடவும், பிற்காலத் தேவையை சமாளிக்க தகுதி வாய்ந்த நீர் மேலாண்மை செயற்குறிப்புகள் கொண்டு வரவும் நீர் ஆய்வு நிறுவனம் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இந்நிறுவனம் ஐக்கிய நாடுகள் அபிவிருத்திக் கழக உதவியாக ரூ. 2,74,000 அமெரிக்க டாலர்களைப் பெற்றிருக்கிறது. மேலும், தமிழ்நாடு அரசு ரூ. 29 இலட்சம் வகைப் படுகையின் விரிவான ஆய்வுக்காக தன் பங்காக வழங்கியிருக்கிறது.

ஐக்கிய நாடுகள் அபிவிருத்திக் கழகம் இத்திட்டத்தை 1986 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் வரை 15 மாதங்களுக்கு விரிவாக்க முன்வந்திருக்கிறது. இந்த விரிவாக்கப்பட்ட திட்டத்திற்கு ஐக்கிய நாடுகள் அபிவிருத்திக் கழகம் 1,94,000 அமெரிக்க டாலர்களும், தமிழக அரசு ரூ. 27,70,000-ம் வழங்கியிருக்கிறது.

தமிழ்நாட்டின் வறட்சி பாதிக்கப்பட்ட ஆற்றுப் படுகைகளின் குடிநீர் வாய்ப்பு வளத்தைக் கண்டு பிடிக்கவும், நீர் வாய்ப்பு வளத்தை மதிப்பிடவும் இந்த நிறுவனம் ஏப்ரல் 1988 வரை விரிவாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வகைப் படுகையின் நீர்வாய்ப்பு ஆய்வு பற்றி முதல் இடைக்கால அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டு, ஐக்கிய நாடுகள் அபிவிருத்திக் கழகத்திற்கு ஒப்புதலுக்காக அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது பாம்பார், கோட்டைக்கரைபார், குண்டார் மற்றும் தாமிரபரணி படுகைகளில் ஆய்வு தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

[1987 ஏப்ரல் 29]

ஜனவரி 1987 முதல் ஏப்ரல் 1988 வரை உள்ள காலங்களில் நீர் வாய்ப்பு வள ஆய்வு, குடிநீர் பிரச்சனையைச் சிறப்பாக மனதில் கொண்டு வெள்ளார், வைப்பார் மற்றும் நம்பியார் படுகைகளில் மேற்கொள்ளப்படும்.

இந்நிறுவனம், நான்கு கணிப்பங்களைப் (கம்ப்யூட்டர்) பெற்றிருக்கிறது. இந்தக் கணிப்பங்களைக் கொண்டு நிலநீர் லைபரங்கள் ஆவணம் செய்யப்படுகின்றன. இவ்விவரங்களை தமிழ்நாடு நீர் வழங்குதல் மற்றும் வடிகால் வாரியம், விவசாயப் பொறியியல் துறை முதலிய அமைப்புகள் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றன.

நீர் ஆய்வு நிறுவனத்தின் நீர்வள ஆதார மேலாண்மை ஆய்வு :

இந்த ஆய்வின் நோக்கம், பொன்னையார், பெரியார், வைகை மற்றும் தாமிரவாணி ஆற்றுப் படுகைகளில் நீர்வள ஆதார மேலாண்மை ஆய்வு நடத்துதலும் கி.பி. 2011-க்குள் எல்லா கிராமங்களுக்கும் நீர்த் தேவையை மதிப்பிடுதலும், கிடைக்கக் கூடிய நீர்வள ஆதாரத்தை அதிகபட்சம் உபயோகப்படுத்த நீர் மேலாண்மைக் கொள்கைகளை ஏற்படுத்துதலும் ஆகும். இதற்காக சர்வதேச வளர்ச்சிக் கழகம், 1,318,000 அமெரிக்க டாலர்கள் இந்தத் திட்டத்திற்கு வழங்கியிருக்கிறது. தேசிய ஒத்த நிலை ரூ. 60,90,000-ஐத் தன் பங்கீடாக வழங்கியிருக்கிறது. இத்திட்டத்தின் காலம், செப்டம்பர் 1986-லிருந்து ஆகஸ்டு 1988 வரை இரண்டு வருடங்களாகும். இரண்டு கணிப்பங்களுக்கும், 8 குறுகிய கால கலந்தறியாதற்குரியார்களும் மற்றும் 2 நீண்ட கால கலந்தறியாதற்குரியார்களும் ஐக்கிய நாடுகளிலிருந்து இந்தத் திட்டத்திற்காக அமர்த்தப்படவிருக்கிறார்கள். இப்பணி முன்னேற்றத்தில் இருக்கிறது.

7. நீர்நிலை அறிக்கை வெளியீடு:

ஒவ்வொரு மாதமும் தமிழகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் அறியப்படும் நீர்மட்ட ஏற்றத்தாழ்வுகளைப் பற்றிய புத்தக வடிவ அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டு சம்பந்தப்பட்ட துறைகளுக்கு அனுப்பப்படுகிறது.

திட்ட ஆய்வு.

பொதுப்பணித் துறையில் பாசனத் திட்டங்களின் ஆய்வுப் பணிகளை கவனிப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள ஒரு தலைமைப் பொறியாளரின் கீழ் பெரிய, நடுத்தர, சிறிய மற்றும்

1987 ஏப்ரல் 29]

சிறப்பு சிறுபாசனத் திட்டங்களை ஆய்வு செய்வதுடன் தமிழ்நாட்டிலுள்ள பல்வேறு நீர்படுகைகளில் உபரியாக உள்ள நீரின் அளவைக் கணக்கிட ஓடைகள் மற்றும் ஆறுகளில் நீரளவைகள் எடுக்கும் பணிகளையும் செய்கின்றது. இதைத் தவிர கண்மாய் சீரமைப்புத் திட்ட ஆய்வுப் பணிகளும் இந்த ஆய்வுப் பிரிவுகளின் கீழுள்ளது. தற்சமயம் ரூ. 326.73 கோடி மதிப்புள்ள 4 நடுத்தரப் பாசனத் திட்டங்களும் 37 சிறிய நீர்ப் பாசனத் திட்டங்களும் முழுமையாக ஆய்வு செய்யப்பட்டு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன. இதைத் தவிர, ரூ. 119.32 கோடி மதிப்புள்ள 9 முதல்தலை திட்ட அறிக்கைகள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன.

தவிர, மொத்தம் சுமார் ரூ. 186 கோடி மதிப்புள்ள 39 நீர்ப் பாசனத் திட்டங்களின் ஆய்வுப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு பல்வேறு நிலைகளில் உள்ளன. மற்றும் பல திட்டங்கள் ஒவ்வொரு தலங்களிலும் உபரியாக உள்ள நீரின் அளவை பொறுத்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அவைகளின் முன்னோடி ஆய்வுப் பணிகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

ஆய்வு செய்யப்பட்டு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ள சில முக்கிய திட்டங்கள் கீழ்வருமாறு:—

திட்டத்தின் பெயர், மதிப்பீட்டுத் தொகை.

(ரூ. கோடி)

1. கோதையார் பாசன முறையை நவீனப்படுத்தல்	34.54
2. நங்காஞ்சியார் நீர்த்தேக்கத் திட்டம்	16.35
3. கொட்டரை நீர்த்தேக்கத் திட்டம்	16.47
4. இருக்கங்குடி நீர்த்தேக்கத் திட்டம்	19.00
5. பொன்னியார் பாசனமுறையை நவீனப்படுத்துதல்	25.40
6. சிறுமலையார் நீர்த்தேக்கத் திட்டம்	16.05
7. அடவிநைனர்கோயில் நீர்த்தேக்கத் திட்டம்	25.80
8. நிலயூர் கால்வாய் மேம்படுத்துதல்	18.07
9. மூலவகை நீர்த்தேக்கத் திட்டம்	48.95
10. அய்யார் நீர்த்தேக்கத் திட்டம்	17.20

[1987 ஏப்ரல் 29]

இவை தவிர கீழ்பவானி பாசன அமைப்பு மற்றும் தாமிரபரணி, மணிமுத்தாறு பாசன அமைப்பை நவீனப்படுத்த ஆய்வுப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

சுமார் ரூ. 5.99 கோடி மதிப்புள்ள 50 சிறுபாசனத் திட்டங்கள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன. மேலும் சுமார் ரூ. 19.76 கோடி மதிப்புள்ள 105 சிறப்பு சிறுபாசனத் திட்டங்கள் பல்வேறு நிலைகளில் ஆய்வில் உள்ளன.

கட்டடங்கள்.

மாநில அரசின் நில வளர்ச்சி உட்பட பல்வேறு துறைகளின் தேவைகளுக்கேற்ப திட்டம் தீட்டி வடிவமைத்து கட்டடங்கள் கட்டுவது கட்டடப் பிரிவின் முக்கியப் பொறுப்பாகும். மாநில அரசின் கட்டடங்களைப் பராமரிப்பதோடு அவற்றிற்கான பழுதுபார்ப்புப் பணிகளையும் இப்பிரிவு கவனித்து வருகிறது. மத்திய அரசு துறைகள், அரசுத்தன்மை வாய்ந்த நிறுவனங்கள், உள்ளாட்சி மன்றங்கள், தொழிலாளர் காப்புறுதிக் கழகம், ஒழுங்கு முறை அங்காடிக் குழுக்கள், உள்ளாட்சி தாலக ஆணைக் குழு ஆகியவற்றிற்குக் கட்டடங்கள் கட்டும் பணிகளையும் முகைமை முறையில் மேற்பார்வைக் கட்டணம் வசூலித்து இப்பிரிவு மேற்கொள்கிறது.

இப்பொருள் தொடர்பான ஆய்வுக்குறிப்பு பேரவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது. 1986-87 கால அளவில் துறை முடித்துள்ள பணிகள் தற்போது நடைபெற்று வரும் பணிகள் அனுமதிக்கப் பட்டு நிறைவேற்ற எடுத்துக் கொள்ளப்பட உள்ள பணிகள் ஆகியவற்றின் விவரங்களை அது காட்டுகிறது. 1985-86 ஆம் ஆண்டிலும் அதற்கு முந்திய ஆண்டுகளிலும் ரூ. 3,503.8.43 இலட்ச ரூபாய் செலவில் தொடங்கப்பட்ட பணிகள் 1986-87 ஆம் ஆண்டில் முடிக்கப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் மொத்தம் ரூ. 8,838.58 இலட்சம் ரூபாய் செலவாகக்கூடிய பணிகள் இவ்வாண்டில் நிறைவேற்றப் பட்டு வருகின்றன. ரூ. 4,497.10 இலட்சம் ரூபாய் செலவு ஆகக் கூடிய பணிகளுக்கு இவ்வாண்டில் ஒப்புதல் வழங்கப்பட்டு உள்ளது.

பசும்பொன் முத்துராமலிங்க மாவட்டத்தின் தலைமையிடமான சிவகெங்கையிலும், காமராஜர் மாவட்டத்தின் தலைமையிடமான விருதுநகரிலும், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தின் தலைமையிடமான இராமநாதபுரத்திலும் மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகத்

1987 ஏப்ரல் 29]

தொகுதிகளையும், குடியிருப்புகளையும் கட்டும் பணியைப் பொதுப்பணித்துறையின் கட்டடப் பிரிவு ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது.

அண்ணா மாவட்டத்தின் தலைமையிடமான திண்டுக்கல்லுக்கு பெருந்திட்டம் தயாரிக்கும் பணி முடிவுறும் நிலையிலுள்ளது. ஏறத்தாழ ரூ. 4.40 கோடிக்கான முதனிலை வேலைகள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன.

கன்னியாகுமரியில் ரூ. 432 இலட்சம் செலவில் திருவள்ளூர் சிலை நிறுவும் பணி இவ்வாண்டில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட உள்ளது.

இணைப்பு II

581-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.)

பொதுப் பணித் துறை (கட்டடப் பிரிவு) 1986-87 ஆம் ஆண்டில் பணிகள் பற்றிய ஆய்வுக் குறிப்பு.

தோற்றுவாய் :

மாநில அரசின் நில வளர்ச்சி உட்பட பல்வேறு துறைகளின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப திட்டம் தீட்டி வடிவமைத்து கட்டடங்கள் கட்டுவது, கட்டடப் பிரிவில் முக்கிய பொறுப்பாகும். மைய அரசின் துறைகள், உள்ளாட்சி மற்றும் அரசுச் சார்பு நிறுவனங்களான தொழிலாளர் மாநில சட்டுறுதி காப்பீட்டுக் கழகம், ஒழுங்குமுறை விற்பனைக் கூடம், உள்ளூர் நூலகங்கள் போன்றவற்றின் தேவைக்கேற்ப கட்டடப் பணிகளை முகைமை முறையில் செயல்படுத்தி வருகின்றது. மத்திய அரசின் கட்டடங்களைப் பேணி வருதலும் கட்டடப் பிரிவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. இவைகள் தவிர புயல், வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட அரசு கட்டடங்களை வெள்ள நிவாரணப் பணியின் கீழ் பராமரிப்பது; மேலும் மக்களை புயல், வெள்ளம் ஆகியவற்றிலிருந்து பாதுகாக்க தற்காப்பு இல்லங்களை கட்டும் பணிகள் ஆகியவைகளும் கட்டடப் பிரிவில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.